

פרשת וילך – שבת קודש

(כה) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־הַלְוִיִּם
נִשְׁאֵי אַרְוֹן בְּרִית־יְהוָה
לֵאמֹר:

כה ופקיד משה ית
ליואי, נטלי ארון
קימא דיי למימר.

(כו) לָקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה
הַזֶּה וְשָׂמָתָם אֹתוֹ מִצַּד אַרְוֹן
בְּרִית־יְהוָה אֲלֵהֵיכֶם וְהָיָה
שֵׁם בְּךָ לְעֵד:

כו סבו, ית ספרא
דאורייתא הדין, ותשונן
יתיה, מסטר ארון
קימא דיי אלהכון;
ויהי תמן בך, לסהיד.

ש"י א לָקַח. כְּמוֹ זְכוּר שְׁמוֹר הַלֹּחַ: מִצַּד אַרְוֹן בְּרִית ה'. נִחְלָקוּ
בּוֹ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל בְּבָבָא בִּתְרָא (יד ב): יֵשׁ מֵהֶם אוֹמְרִים: ' דָּף
הָיָה בּוֹלֵט מִן הָאָרוֹן מִבְּחוּץ, וְשֵׁם הָיָה מִנָּח, וְיֵשׁ אוֹמְרִים: '
מִצַּד הַלּוּחֹת הָיָה מִנָּח, בְּתוֹךְ הָאָרוֹן: '

(כז) כִּי אֲנֹכִי יֹדַעְתִּי אֶת־
מְרִיךְ וְאֶת־עֶרְפֶּךָ הַקָּשָׁה
הֵן בְּעוֹדְנִי חִי עִמָּכֶם הַיּוֹם
מִמָּרִים הֵיתֶם עִם־יְהוָה וְאַף
כִּי־אַחֲרֵי מוֹתִי:

כז ארי אנא ידענא ית
סרבנותך, וית קדלך
קשיא; הא עד דאנא
קיים עמכון יומא דין,
מסרבין הויתון קדם
יי, ואף, בתר דאמות.

(כח) הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־
זְקֵנֵי שְׁבֻטֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם
וְאֲדַבְּרָה בְּאָזְנֵיהֶם אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעֱיֶדָה בָּם
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ:

כח כנושו לותי ית
כל סבי שבטיכון,
וסרביכון; ואמליל
קדמיהון, ית פתגמיא
האלין, ואסהיד בהון,
ית שמיא וית ארעא.

ש"י א הִקְהִילוּ אֵלַי. וְלֹא תִקְעוּ אוֹתוֹ הַיּוֹם בְּחֻצּוֹצְרוֹת לְהִקְהִיל
אֶת הַקָּהָל לְפִי שְׁנֵאמַר עֲשֵׂה לָךְ וְלֹא הִשְׁלִיט יְהוֹשֻׁעַ עֲלֵיהֶם
וְאַף בְּחִיּוֹ נִגְנְזוּ קוֹדֵם יוֹם מוֹתוֹ (ס"א ביום מותו) לְקַיֵּם מָה שְׁנֵאמַר
וְאִין שְׁלֹטוֹן בְּיוֹם הַמּוֹת: וְאֶעֱיֶדָה בָּם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.
וְא"ת הָרִי כָּבֵד הָעֵיד לְמַעַלָּה הָעִידוּתִי בָכֶם הַיּוֹם וְגו' הָתָם
לְיִשְׂרָאֵל אָמַר אָבֵל לְשָׁמַיִם וְלָאָרֶץ לֹא אָמַר וְעַכְשִׁיו בָּא לוֹמַר
הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְגו':

(כט) כִּי יֹדַעְתִּי אַחֲרֵי מוֹתִי
כִּי־הִשְׁחַת תִּשְׁחַתּוֹן וְסִרְתָּם
מִן־הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶתְכֶם וּקְרָאת אֶתְכֶם
הָרָעָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי־
תַעֲשׂוּ אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם:

כט ארי ידענא, בתר
דאמות ארי חבלא
תחבלון, ותסטון מן
אורחא, דפקידית
יתכון; ותערע יתכון
בשתא, בסוף יומיא
ארי תעבדון ית דביש
קדם יי, לארגזא
קדמוהי בעובדי
ידיכון.

ש"י א אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי הִשְׁחַת
תִּשְׁחִיתוֹן. וְהָרִי כָּל יָמוֹת יְהוֹשֻׁעַ לֹא הִשְׁחִיתוּ, שְׁנֵאמַר (יהושע כד,
לא): "וַיַּעֲבְדוּ יִשְׂרָאֵל אֶת ה' כָּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ" מִכָּאן שֶׁתִּלְמִידוֹ
שֶׁל אָדָם חָבִיב עָלָיו כְּגֹפּוֹ, שֶׁכָּל זְמַן שֶׁיְהוֹשֻׁעַ חִי, הָיָה נִרְאָה
לְמֹשֶׁה כְּאִלוֹ הוּא חִי:

(ל) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל־
קְהֵל יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבָרֵי
הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמָם:

ל ומליל משה, קדם
כל קהל דישראל, ית
פתגמי תשבחתא, הדא
עד, דשלימו.